

Udvidede Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne P. Lindh, R.M. Moura Ramos, J.D. Cooke og M. Vilaras; justitssekretær: H. Jung, den 7. marts 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

Det samlede beløb, som selskabet Industrie des poudres sphériques skal betale til intervenienten Pechiney électrometallurgie til dækning af sagsomkostninger, fastsættes til 207 507,50 FRF.

(¹) EFT C 54 af 4.3.1995.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 24. februar 2000

i sag T-104/99, AS Bolderaja m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union (¹)

(Annulationssøgsmål — dumping — forordning (EF) nr. 194/1999 — frist — afvisning)

(2000/C 149/61)

(Processprog: engelsk)

I sag T-104/99, AS Bolderaja, Riga (Letland), Zakłady Płyt Pilsniowych SA w Krosnie Odrzańskim, Krosno Odrzańskie (Polen), Alpex-Karlino SA w Karlino, Karlino (Polen), og Zakłady Płyt Pilsniowych SA w Czarnej Wodzie, Czarna Woda (Polen), ved advokat V.N. Akritidis, Athen, og advokat T. Pick, Bonn, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokaterne Arendt og Medernach, 8-10, rue Mathias Hardt, mod Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: S. Marquardt, H.-J. Rabe, G.M. Berrisch og H.-G. Kamann), angående en påstand om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 194/1999 af 25. januar 1999 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af fiberplader (hardboard) med oprindelse i Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen og Rusland og om endelig opkrævning af den midlertidige told (EFT L 22, s. 16), har Retten, sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne P. Lindh, J.D. Cooke, P. Mengozzi og M. Vilaras; justitssekretær: H. Jung, den 24. februar 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1. Sagen afvises.
2. Det er unødvendigt at træffe afgørelse om Kommissionens begæring om intervention.
3. Sagsøgerne bærer deres egne omkostninger og dømmes til in solidum at betale Rådets omkostninger, dog ikke dem, der vedrører udarbejdelsen og fremlæggelsen af svarskrift.

(¹) EFT C 226 af 7.8.1999.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 24. februar 2000

i sag T-162/99, Luigia Dricot-Daniele m.fl., mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Annulationssøgsmål — tilbagetrækning af den anfægtede retsakt — uforment at træffe afgørelse)

(2000/C 149/62)

(Processprog: fransk)

I sag T-162/99, Luigia Dricot-Daniele, Overijse (Belgien), Patricia De Palma, Bruxelles, og Claudine Hamptaux, Bruxelles, som er tjenestemænd ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, ved advokat L. Vogel, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat C. Kremer, Faltz et Associés, 6, rue Heinrich Heine, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede G. Valsesia og J. Currall) angående en påstand om annullation af valgene den 9., 10. og 11. marts 1999 til Kommissionens Personaleudvalg, den lokale sektion i Bruxelles, og de valg denne har foretaget herefter, har Retten (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. García-Valdecasas, og dommerne P. Lindh og J.D. Cooke; justitssekretær: H. Jung, den 24. februar 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Kommissionen betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i sagen om foreløbige forholdsregler.

(¹) EFT C 281 af 2.10.1999.

KENDELSE AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 16. marts 2000

i sag T-262/99, Anthony Goldstein mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (¹)

(Erstatningssøgsmål — åbenbart, at sagen skal afvises — åbenbart, at sagen er retligt ugrundet)

(2000/C 149/63)

(Processprog: engelsk)

I sag T-262/99, Anthony Goldstein, Harrow, Middlesex (Det Forenede Kongerige), ved solicitor R. St John Murphy, 3, King's Bench Walk, Inner Temple, London, mod Kommissionen

for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: R. Lyal), angående en påstand om erstatning for det ikke-økonomiske tab, sagsøgeren angiver at have lidt som følge af Kommissionens påståede undladelse af at meddele oplysninger til en national domstol i overensstemmelse med dens forpligtelser i henhold til EF-traktaten, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, V. Tiili, og dommerne R.M. Moura Ramos og P. Mengozzi; justitssekretær: H. Jung, den 16. marts 2000 afsagt kendelse, hvis konklusion lyder således:

1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.

2) Anthony Goldstein betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 34 af 5.2.2000.

Sag anlagt den 17. januar 2000 af Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-5/00)

(2000/C 149/64)

(Processprog: nederlandsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 17. januar 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied (FEG) Haag, ved advokaterne E.H. Pijnacker Hordijk og S.B. Noë, advokatkontoret De Brauw Blackstone Westbroek NV, Haag, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat M. Loesch, rue Goethe 11.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Kommissionens beslutning af 26. oktober 1999 (¹) om en procedure i henhold til EF-traktatens artikel 81 i sag IV/33.884 — Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied og Technische Unie, annulleres.

— Subsidiært, beslutningens artikel 5, stk. 1, annulleres.

— Mere subsidiært, den i beslutningens artikel 5, stk. 1, pålagte bøde nedsættes til 1 000 EUR.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er en brancheforening oprettet i 1918 til varetægt af de fælles interesser for lagerførende grossister i elektriske artikler. I 1995 havde sagsøgeren 52 medlemmer, heriblandt forskellige større virksomheder og et stort antal mindre grossister. På foranledning af en klage indgivet i 1991 traf Kommissionen i 1999 en beslutning, hvori den fastslog, at sagsøgeren havde overtrådt artikel 81, stk. 1, EF ved på basis af en aftale med Nederlandse Agentenvereniging op Elektrotechnisch Gebied (»NAVEG«) samt på basis af samordnet praksis med leverandører, som ikke er repræsenteret i NAVEG, at fastlægge en kollektiv eksklusiv samhandelsordning med det formål at forhindre leverancer til andre end FEG-medlemmer. Endvidere har sagsøgeren overtrådt artikel 81, stk. 1, EF ved direkte eller indirekte at begrænse sine medlemmers frihed til selv at fastsætte deres salgspriser. På grund af disse overtrædelser er der pålagt sagsøgeren en bøde på 4,4 mio. EUR. Sagsøgeren kræver beslutningen annulleret af følgende grunde. Da Kommissionen har skullet bruge mere end 8 år på at træffe denne beslutning, har den tilsidesat princippet om, at en beslutning altid skal træffes inden for en rimelig frist. Endvidere er retten til kontradiktion tilsidesat, da Kommissionen på væsentlige punkter i sin argumentation baserer sig på dokumenter, som ikke er nævnt i meddelelsen af klagepunkter. Desuden har sagsøgeren anført, at Kommissionen på en række punkter har tilsidesat artikel 81, stk. 1, EF. For det første har den navnlig baseret sin beslutning på en urigtig afgrænsning af det relevante marked. Endvidere har den af de foreliggende faktiske oplysninger med urette udledt, at sagsøgeren har tilsidesat konkurrencereglerne ved at indgå en kollektiv eksklusiv samhandelsordning, som har til formål at forhindre leverancer til andre end FEG-medlemmer. Den har også af de foreliggende faktiske oplysninger med urette udledt, at FEG ved at indgå horisontale prisaftaler har tilsidesat konkurrencereglerne. Subsidiært har sagsøgeren anført, at Kommissionen har tilsidesat artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 ved på baggrund af sagens omstændigheder at pålægge sagsøgeren en bøde på 4,4 mio. EUR.

(¹) EFT L 39 af 14.2.2000.